رویداد

آخرین مهلت ثبت‌نام متقاضیان طرح ترافیک

● **شرق:** طبق اطلاعیه شماره شش سازمان حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران، آخرین مهلت برای ثبت‌نام متقاضیان طرح ترافیک اعلام شد. در این اطلاعیه آمده است: «پیرو اطلاعیه‌های قبلی سازمان حمل‌ونقل و ترافیک درخصوص طرح ترافیک سال ۱۳۹۷ به اطلاع عموم شهروندان گرامی می‌رساند که شهرداری تهران باتوجه به آمادگی کامل برای اجرای طرح ترافیک جدید، برنامه‌ای برای تمدید مهلت اعلام‌شده ندارد و طرح ترافیک سال جاری را طبق ضوابطی که از قبل تعیین و اطلاع‌رسانی شده است، از روز پانزدهم اردیبهشت‌ماه آغاز خواهد کرد. شهرداری تهران به‌دنبال طی مراحل تصویب و تأیید طرح ترافیک ۱۳۹۷ در مراجع قانونی ذی‌ربط، فرایند اجرائی این طرح در حوزه‌های زیرساختی، نرم‌افزاری، سازمانی و اطلاع‌رسانی را نیز به انجام رساند. تا پایان فروردین‌ماه دوربین‌های خروجی محدوده طرح تکمیل و دوربین‌های دیگر کنترل و رفع اشکال شد، سامانه اینترنتی با توجه به نیازهای طرح جدید کامل شد و ثبت‌نام‌های عمومی نیز آغاز شد. به‌این‌ترتیب معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران طبق زمان‌بندی اعلام‌شده، آماده اجرای طرح از ابتدای اردیبهشت‌ماه بود.اما با توجه به درخواست‌های مکرر برخی از شهروندان و دستگاه‌های اجرائی که هنوز نتوانسته بودند اطلاعات خود را به‌طورکامل در سامانه وارد کنند، این معاونت با هماهنگی با سرپرست محترم شهرداری تهران تصمیم گرفت جهت همراهی با این عزیزان برای اینکه فرصت کافی برای انطباق با شرایط جدید اجرای طرح ترافیک وجود داشته باشد و در زمان آغاز طرح شهروندان محترم هیچ نگرانی از اجرای طرح جدید نداشته باشند، اجرای آن را به روز شنبه ۱۵ اردیبهشت موکول کند. لذا از عموم مردم عزیز می‌خواهیم در روزهای باقی‌مانده نسبت به ثبت‌نام در سامانه «تهران من» به نشانی اینترنتی my.tehran.ir و افزودن مشخصات خودروی خود اقدام کنند و چنانچه قصد ورود به محدوده طرح ترافیک از ۱۵ اردیبهشت‌ماه را دارند، کار ثبت‌نام را به روزهای آخر موکول نکنند. تنها کار ضروری که همه متقاضیان طرح ترافیک روزانه باید انجام دهند، مراجعه به سامانه و ثبت‌نام در این سایت است. شارژ حساب شهروندی و خرید روزهای ورود به محدوده پس از آغاز اجرای طرح ترافیک نیز در همین سامانه انجام خواهد شد. متقاضیان می‌توانند در پایان هر هفته، مجوز روزانه طرح ترافیک را برای تمام روزهای هفته بعد خریداری (رزرو) کنند. هیچ‌یک از متقاضیان طرح ترافیک روزانه و سالانه، نیاز به مراجعه به دفاتر خدمات الکترونیک شهر ندارند؛ غیر از دو گروه: ۱. متقاضیان بهره‌مندی از امتیاز تردد رایگان ساکنان محدوده طرح (یک‌بار خروج تا ساعت ۸:۳۰ صبح و یک‌بار ورود بعد از ساعت ۱۷ عصر) که باید مدارک سکونت خود را طبق آنچه در اطلاعیه شماره سه اعلام‌شده، در دفاتر به تأیید برسانند. ۲. دارندگان خودروهای هیبریدی و برقی که باید مدارک خودرو را در دفاتر ارائه کنند. از عموم شهروندان محترم دعوت می‌کنیم که اطلاعیه‌های قبلی سازمان حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران درباره طرح ترافیک سال ۱۳۹۷ را به‌دقت مطالعه کنند. متن کامل این اطلاعیه‌ها در وب‌سایت سازمان به نشانی trafficorg.tehran.ir قابل دسترسی است. درصورتی‌که پس از مطالعه این اطلاعیه‌ها باز هم سؤال و ابهامی وجود داشت، شماره تلفن ۱۳۷ داخلی ۵ به‌طور شبانه‌روزی پاسخ‌گوی شهروندان محترم است. همچنین با مراجعه به وب‌سایت سازمان در بخش «تماس با ما» امکان ارسال سؤالات و دریافت پاسخ آنها از طریق پست الکترونیک وجود دارد».

عکس: عباس محمدی، مهر

گزارش «شرق» از کار کودکان زباله‌گرد در مراکز تفکیک زباله حاشیه تهران

کاش بزرگ نشم چون باید بیشتر کار کنم

سمیرا حسینی: پسربچه‌ها بدون توجه به بوی بد زباله‌ها دست‌هایشان را تا آرنج داخل کوهی از زباله فرومی‌برند و بطری‌های پلاستیکی، قوطی‌های فلزی و مقواهای چرک را بیرون می‌کشند و در گونی بزرگ و وصله‌پینه خورده‌ای که روی زمین است، می‌ریزند. با هر قدم که روی زمین می‌گذاریم، صدها مگس در آسمان به پرواز درمی‌آیند.

دست و پایشان اگر زخمی شود، با پارچه‌ای که از دل همان زباله‌ها پیدا می‌کنند، زخمشان را می‌بندند؛ به جز تعدادی از بچه‌ها که با خانواده‌شان در نزدیکی این گاراژها زندگی می‌کنند. بقیه شب‌ها در همسایگی زباله‌ها می‌خوابند، در اتاق‌هایی شش الی ۱۰ متری که از بلوک‌های سیمانی که تویش را رنگ سفید زده‌اند و گوشه و کنارش را با وسایلی که از میان آشغال‌ها پیدا و تزئین کرده‌اند، زندگی می‌کنند. اینجا یک مرکز بازیافت دستی زباله، چند کیلومتر آن‌طرف‌تر از پایتخت است. هر روز چندین تن از زباله‌های شهر به اینجا آورده می‌شود. توی آشغال‌ها همه چیز هست؛ پتو، لاستیک، دمپایی، پوشک بچه و پس‌مانده غذا.

وارد اتاق کوچک گوشه گاراژ می‌شوم. پسرک روی تشکی کهنه و پر از لکه، که گوشه‌ای از آن پاره شده و مقداری پنبه از آن بیرون زده است، دراز کشیده، حالش خوب نیست و نای صحبت‌کردن ندارد. کیسه‌ای از دارو کنار تشکش است، مقداری از شربت داخل کیسه ریخته است و آن را نوچ کرده. شیشه شربت تقریبا پر است و به نظر می‌رسد اصغر یک بار بیشتر از آن نخورده است. با صدایی که از ته گلویش بیرون می‌آید، می‌گوید «دو روز پیش دکتر اومد اینجا». اصغر ۱۰ساله از تب می‌سوزد، دو نفر از بچه‌های جمعیت‌امام (علی) که برای سرکشی به این کودکان آمده‌اند، اصغر را از جایش بلند می‌کنند و با خود به نزدیک‌ترین درمانگاه می‌برند.

گاهی یک بیماری ساده مثل سرماخوردگی برای کودکانی که شرایط مساعدی ندارند، می‌تواند به دردسری بزرگ بدل شود. بابک خطی، متخصص اطفال و فعال حقوق کودک دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: «بسیاری از این کودکان هنگامی که سرماخوردگی می‌گیرند، درمان نمی‌شوند. به ظاهر بیماری ساده‌ای است اما اگر درمان نشود، می‌تواند باعث ایجاد سینوزیت عفونی، فونت ریوی شدید شده و بیماری سیستم ایمنی بدن را پایین بیاورد. برای کودکانی که در محیط‌های آلوده زندگی یا کار می‌کنند و بیمار می‌شوند، گاهی پزشکان داوطلب همراه ان‌جی‌اوها به این مکان‌ها سرکشی می‌کنند و آنها را مداوا می‌کنند اما این درمان‌ها به صورت موقتی است؛ به دلیل اینکه محیط زندگی‌شان آلوده است».

کمی آن طرف‌تر از اتاق اصغر یکی از پسرها میان آشغال‌ها هدفون قرمز رنگی پیدا می‌کند، درحالی‌که سیمش روی زمین افتاده، آن را روی گوشش می‌گذارد. چشم‌هایش را می‌بندد، سرش را کمی به چپ و راست تکان می‌دهد و با صدایی نه‌چندان بلند ترانه‌ای می‌خواند. ناگهان یکی از بزرگ‌ترها صدایش می‌زند و از دنیای کودکی پرت می‌شود به دنیای زباله‌ها.

ساعت ۹ صبح است. غلام ۱۰ساله که ساعت مشکی خرابی را دور مچ دستش بسته، تازه از خواب بیدار شده است. دوستانش اما تقریبا یک ساعت است که کار خود را شروع کرده‌اند. «چون دیشب آشغال کم جمع کردم، دیگه امروز اونارو تمیز نکردم و گذاشتم آن را با آشغال‌های فردا تمیز کنم». اینجا به تفکیک زباله می‌گویند تمیزکردن آشغال‌ها. خانواده‌اش در یکی از روستاهای این اطراف زندگی می‌کنند و او فقط جمعه‌ها به خانه می‌رود. کامیون سفیدرنگ گوشه گاراژ را نشان می‌دهد: «ساعت پنج و شش عصر همه سوار این کامیون می‌شیم تا ما را به محل کارمان ببرد. معمولا ساعت یک الی دو شب دنبالمان می‌آید تا ما را با گونی‌های پر آشغال به گاراژ برگرداند. صبح هم بین ساعت هشت تا ۸ و نیم بیدار می‌شیم و آشغال‌هایمان را تمیز می‌کنیم. ساعت یک ظهر تا پنج بی‌کار هستیم و معمولا با بچه‌ها فوتبال بازی می‌کنیم. روزی بین ۲۰ تا ۳۵ هزار تومان درآمد دارم. پلاستیک کیلویی ۳۰۰ تومن، ظرف غذا کیلویی هزار تومن، کارتون کیلویی ۲۰۰ تومن، کتاب کیلویی ۳۰ تومن، آلومینیوم هزار و ۵۰۰ تومن از ما می‌خرند. بعضی وقتا چیزای خوبی تو آشغال‌ها پیدا می‌کنم». لباسی که به تن دارد را نشان می‌دهد: «این رو تو کاسبی (جمع‌کردن آشغال‌ها) پیدا کردم اما شلوارم رو مامانم برام خریده. این ساعت را هم در کاسبی پیدا کردم. روز اول که اومدیم ایران خیلی خوشحال بودم. گفته بودن جای خوبی است اما الان دلم رو زده، دوست داریم برگردم افغانستان. مردم ایرانی خوبن زیاد اذیت نمی‌کنند. بعضی وقت‌ها ولی باهامون دعوا می‌کنند». موش بزرگی میان زباله‌ها سرش را بالا می‌آورد و دوباره میان آنها فرو می‌رود. موش‌هایی که اینجا زندگی می‌کنند، عامل بسیاری از بیماری‌های این کودکان هستند. این سطل‌ها علاوه بر آنکه منبع تغذیه حیواناتی مثل موش، گربه، حشرات و خزندگان است، خاستگاه انواع میکروب‌های بیماری‌زا مثل کزاز، حصبه، سالک پوستی و احشایی، انگل‌های روده‌ای، اسهال خونی و محسوب می‌شود. بر اساس تحقیقی که متخصصان وابسته به جمعیت امام علی روی کودکان زباله‌گرد انجام داده‌اند بیماری‌های پوستی از شایع‌ترین بیماری‌هایی است که زباله‌گردها با آن مواجه هستند. از طریق زباله‌ها سه دسته بیماری‌های باکتریایی، ویروسی و قارچی به این افراد منتقل می‌شود. آلودگی‌ها و انگل‌های داخل زباله‌ها از طریق خراش‌های جلدی، مخاط دهان، چشم و بینی به بدن فرد زباله‌گرد منتقل می‌شود و تولید بیماری می‌کنند. کودکان هنگام زباله‌گردی با وسایل آلوده و برنده‌هایی مثل سوزن و تیغ و سرنگ تماس مستقیم برقرار می‌کنند که لمس این اشیای برنده می‌تواند عامل انتقال ویروس HIV و هپاتیت باشد.

علاوه بر این زباله‌گردها به‌دلیل حمل گونی‌های سنگین به زانودرد، دیسک کمر و کمردرد مبتلا می‌شوند. با توجه به وجود حجم انبوه زباله دائمی در این مراکز، وجود موجودات موذی از جمله موش، مارمولک و انواع حشرات در محل زندگی کودکان بسیار مشهود است، به‌طوری‌که به‌وضوح علائم حضور این موجودات را در محل خواب، در میان مواد غذایی و وسایل شخصی کودکان مشاهده می‌کنیم.

در شناسایی‌های جمعیت امام علی(ع) در گاراژهای یادشده که محل کار و زندگی کودکان زباله‌گرد است، صحنه‌هایی از نتایج حضور موش‌ها و مارمولک‌ها: صورت‌های جویده‌شده کودکان، انگشتان قطع‌شده دست یا پا، شکم‌ها و پشت‌های زخمی و عفونت‌کرده، زخم‌های جای‌جای بدن کودکان، کندگی و خونمردگی و چرک‌های ناشی از گزیدگی‌های متعدد است. نتیجه این گزیدگی می‌تواند بیماری‌هایی باشد که از طریق موش به انسان منتقل می‌شود: طاعون، سالمونلوز (تب روده‌ای تیفوئید)، توکسوپلاسموز، تیفوس، لپتوسپیروز، تب گازگرفتگی و سالک.

سوسن مازیارفر، از اعضای جمعیت امام علی و مسئول شناسایی طرح کعبه کریمان (آیین برآورده‌کردن آرزوی کودکان) این جمعیت، به روزنامه «شرق» می‌گوید: «بعد از اینکه درِ گاراژها به روی ما باز شد و متوجه شدیم کودکان با چه شَرایط سختی در آن زندگی می‌کنند سعی کردیم به ارگان‌های دولتی که منکر وجود این کودکان بودند وجود آنها را اثبات کنیم. پس از آن جمعیت امام علی سعی کرد همه گاراژها را شناسایی و وضعیت سلامت این کودکان را بررسی کند که در این تحقیق میدانی متوجه شدیم بیشتر این کودکان از انواع بیماری‌ها رنج می‌برند. کارفرماها دستکش کار در اختیار این کودکان قرار نمی‌دهند، درحالی‌که آشغال‌ها پر از شیشه و اجسام تیز و برنده است و هنگام کار به کودکان آسیب وارد می‌کند؛ علاوه بر این استفاده از ماسک نیز می‌تواند از بسیاری از بیماری‌ها مانند بیماری‌های ریوی جلوگیری کند. کندگی‌های زیادی روی صورت و دست کودکان بود که توسط موش‌ها ایجاد شده بود، به‌همین‌دلیل وجود وبا و حصبه چیز عجیبی نیست. این کودکان یا توسط شهرداری یا پیمانکاران شهرداری به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم استخدام می‌شوند، پس از آنکه برخی از ارگان‌های دولتی از گاراژها بازدید کردند، وعده‌های زیادی دادند، اما تاکنون هیچ‌یک از آنها عملی نشده است. یکی از نگرانی‌های ما این است که کودکان بدون برنامه‌ریزی از محل کارشان اخراج می‌شوند. متأسفانه هر بار اخباری از آنها رسانه‌ای شده و به سراغشان می‌روند و صاحب‌کارانشان را می‌ترسانند، آنها نیز می‌ترسند و سعی می‌کنند اخباری از داخل گاراژ به بیرون درز نکند. به‌دلیل اینکه این کودکان هویتشان پذیرفته نیست، از همه‌چیز محروم هستند، حداقل کاری که می‌توان برای این کودکان انجام داد، این است که وزارت بهداشت به محل زندگی آنها برود و از نظر بهداشتی به وضعیت این کودکان رسیدگی کند به‌دلیل اینکه این کودکان هرگز به پزشک مراجعه نمی‌کنند و فقط گاهی پزشکان داوطلب به آنها مراجعه و معاینه‌شان می‌کنند».

در گوشه‌ای دیگر از گاراژ احمد در حال کارکردن است، روی دست و صورتش جای زخم است، قبل از این در افغانستان ورزش مشت‌زنی انجام می‌داد و در چند مسابقه شرکت کرده بود، حالا به ایران آمده و زباله جمع می‌کند؛ کودکی که شاید اگر می‌توانست ورزشش را به‌صورت حرفه‌ای دنبال کند یکی از قهرمانان این رشته می‌شد، اما حالا معلوم نیست چه آینده‌ای در انتظارش است. او در یکی از اتاق‌ها نشسته تا کمی خستگی در کند، اتاقی که با گل‌های مصنوعی که در آشغال‌ها پیدا کرده‌اند، تزئین شده و در گوشه آن فانوسی رنگی که معلوم نیست در کدام جشن تولد استفاده شده، از سقف آویخته شده است. احمد که مثل همه کودکان اینجا روی دست و صورتش پر از لک است، می‌گوید «بچگی خیلی بهتره، دوست ندارم بزرگ بشم، چون باید بیشتر کار کنم». گوشه هریک از اتاق‌ها یک گاز پیکنیکی قرار دارد که با شلنگ به کپسول بزرگ گوشه اتاق وصل شده است. «بزرگ‌ترها همین‌جا برایمان غذا درست می‌کنند بعضی وقت‌ها تخم‌مرغ گاهی هم برنج»، وقتی از او می‌پرسم دوست داری بزرگ شدی چه‌کاره شوی، نفس بلندی می‌کشد و سکوت می‌کند.

مسئله فقط خطر ابتلا به بیماری نیست، براساس تحقیقات انجام‌شده، تعدادی از این کودکان به بیماری‌هایی مانند ایدز، هپاتیت، حصبه، کزاز، اسهال خونی، انگل‌های روده‌ای، سالک پوستی، زانودرد و کمردرد مبتلا شده‌اند، اما شانس مداواشدن را ندارند.

بابک خطی، متخصص اطفال و فعال حقوق کودک، در ادامه می‌گوید: «گاراژهای پر از زباله در سیطره حشرات موذی و بوی ناخوشایند نافذی است که از فاصله‌های دور هم به مشام می‌رسد. این گاراژها فقط محل کار نیست و کودکان زباله‌گرد در آنها زندگی می‌کنند. محل‌هایی در غیربهداشتی‌ترین و غیرانسانی‌ترین شکل خود که به بستری خطرناک برای آزارهای روحی، جسمی و جنسی این کودکان تبدیل می‌شود. این کودکان علاوه بر بیماری‌های عفونی، در معرض انواع آزار جنسی هم قرار می‌گیرند».

متولی و مسئول رسیدگی به چنین موضوعی در نهادهای رسمی کیست؟ برای طرح همین مسئله سراغ احمدرضا پرنده، مدیر کل دفتر امور آسیب‌های اجتماعی وزارت رفاه رفتیم، او در گفت‌وگو با «شرق» دراین‌باره می‌گوید: «در بررسی وضعیت کودکان زباله‌گرد نیازمند همکاری و حضور پژوهشگران و محققان و سازمان‌های مردم‌نهاد هستیم تا در کنار سازمان‌های دولتی برای شناخت جامع از این کودکان و سیاست‌گذاری‌های معطوف به هدف؛ اقدامات مناسبی انجام دهیم، به‌همین‌منظور در وزارت رفاه کارگروهی با حضور سازمان‌های مختلف از جمله سازمان بهزیستی، شهرداری، مرجع ملی حقوق کودک و سازمان‌های مردم‌نهاد تشکیل داده‌ایم و با توجه به اینکه سازمان‌های مختلفی عضو آن هستند، به‌دنبال آن هستیم که بررسی میدانی گسترده‌ای به کمک سازمان‌های مردم‌نهاد در این رابطه انجام دهیم تا حداقل بدانیم تعداد این کودکان در شهر تهران چقدر است و چه ویژگی‌های اقتصادی و اجتماعی و جغرافیایی دارند تا بتوانیم برای بهبود شرایط آنها برنامه‌ریزی کنیم. کارکردن کودکان زیر ۱۵ سال خلاف قانون است و از آنجا که زباله‌گردی و کار در کارگاه‌های تفکیک زباله جزء مشاغل سخت و زیان‌آور است و حتی به‌کارگیری افراد نوجوان ۱۵ تا ۱۸ سال در این مشاغل غیرقانونی است. ما در این خصوص جلسات مختلفی را با شهرداری، سازمان‌های مردم‌نهاد و سازمان بهزیستی برگزار کردیم و مقرر شده است که با توجه به اینکه این کودکان با پیمانکاران طرف قرارداد شهرداری کار می‌کنند، مسئولان شهرداری بر این شرکت‌ها نظارت بیشتری داشته باشند و همچنین فهرست شرکت‌های طرف قرارداد خود را در اختیار وزارت کار قرار دهند تا از طریق بازرسی ادارات کار نسبت به بازرسی از این کارگاه‌ها و شرکت‌ها اقدامات لازم صورت گیرد. همچنین لازم است توسط مرکز سلامت و بهداشت کار وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی به استناد ماده ۸۵ قانون کار نسبت به مسائل بهداشتی و پیشگیری از بیماری‌های محیط کار و کارگاه‌های تفکیک زباله اقدام لازم به عمل آورند و کارگاه‌ها مکلف به رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی هستند. انتظار داریم که شهرداری نیز به عنوان مسئول مستقیم نظارت بر پیمانکاران خود با شرکت‌های پیمانکار طرف قرارداد خود که نسبت به به‌کارگیری کودکان در زباله‌گردی و تفکیک زباله فعالیت می‌کنند، برخورد قانونی انجام دهد و از انعقاد قرارداد با این شرکت‌ها خودداری کنند».

نگاه

درباره ازدواج بانوان ایرانی با اتباع خارجی

زندگی بر مدار بلاتکلیفی

محسن شهرابی‌فراهانی

● کشور ما یکی از کشورهای پیشرو در پذیرش مهاجران است. در سرشماری نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵ سازمان ملی آمار ایران، اطلاعات آماری اتباع غیرایرانی نیز جمع‌آوری و منتشر شد. براساس آمار درگاه ملی آمار ایران در سال ۱۳۹۵ جمعیت کل ایران ۷۹میلیون‌و۹۲۶هزارو ۲۷۰ نفر بود. از این تعداد یک‌میلیون‌و ۶۵۴هزارو ۳۸۸ نفر تابعیت غیرایرانی داشتند (۲.۰۷ درصد) که اتباع افغانستانی با بیش از یک‌میلیون‌و ۵۰۰ هزار نفر، بیشترین سهم از اتباع خارجی را دارند.

یکی از اتفاقاتی که با حضور مهاجران در کشور به وقوع پیوسته ازدواج زنان ایرانی با مردان افغانستانی و عراقی است. این ازدواج‌ها به‌ویژه در مناطق حاشیه‌ای شهرهای مختلف بسیار رواج پیدا کرده است. برای طبقات پایین جامعه ایران و در خانواده‌هایی بسیار فقیر با چندین فرزند، ازدواج آنها با مردان افغانستانی موهبتی به شمار می‌آمد. این ازدواج‌ها به‌دلیل قوانین اقامت و تابعیت ایران بعدها باعث بسیاری از مشکلات برای جمعیت نسبتا بالایی از ساکنان کشور جمهوری اسلامی ایران شد.

قوانین جاری کشور این ازدواج‌ها را شرعی اما غیرقانونی می‌داند. قوانین اقامت و تابعیت (مواد ۹۷۶ تا ۹۹۱ قانون مدنی ایران) در سال‌های مختلف، تفسیرهای گوناگونی شده و فرایندهای آن، دچار تغییرات گسترده‌ای شده است. بر مبنای تفاسیر این مواد قانونی، فرزندان حاصل از ازدواج بانوان ایرانی با اتباع خارجی تابعیت ایرانی نمی‌گیرند و خون مادر، ملاک اعطای تابعیت به فرزندان نیست. حتی فرایند ثبت ازدواج زن ایرانی با مرد غیر ایرانی پیچیدگی‌هایی دارد و منوط به دریافت پروانه زناشویی از وزارت کشور است.

مطابق قوانین موجود، اگر مرد ایرانی با زنی خارجی ازدواج کند، فرزند آنها تابعیت ایرانی دارد. حتی اگر این فرزند در خارج از ایران متولد شود و هیچ‌گاه هم در ایران سکونت نداشته باشد؛ اما اگر فرزند حاصل از ازدواج زن ایرانی با مرد خارجی، در ایران هم متولد شود و سال‌ها هم در ایران اقامت داشته باشد، باز هم ایرانی محسوب نمی‌شود. با توجه به اینکه در موارد زیادی، این ازدواج‌ها ثبت نشده است، آمار دقیقی درباره این‌گونه ازدواج‌ها و فرزندان حاصل از آنها وجود ندارد. برخی نهادها تعداد فرزندان حاصل از این نوع ازدواج‌ها را ۳۰۰ هزار نفر اعلام کرده‌اند. برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی، مانند آقای رضا شیران‌خراسانی، جمعیت فرزندان حاصل از ازدواج بانوان ایرانی با مردان غیر ایرانی را بین ۸۰۰ هزار نفر تا یک میلیون نفر عنوان کرده‌اند.

این ازدواج‌ها به‌دلیل ناکارآمدی قوانین اقامت و تابعیت کشور، سبب بروز مشکلات فراوانی برای جمعیت نسبتا بالایی از ساکنان کشور شده است از جمله:

۱. تهدیدهای امنیتی: درصد کمی از اتباع خارجی که با بانوان ایرانی ازدواج می‌کنند، ازدواج خود را به‌صورت رسمی ثبت می‌کنند. در سایر موارد، هیچ اطلاعی از این ازدواج‌ها و همین‌طور فرزندان حاصل از آنها، در اختیار دولت قرار نمی‌گیرد. به‌همین‌دلیل، آمارها درباره تعداد کودکان بی‌شناسنامه‌ای که نتوانسته‌اند تابعیت را از مادر بگیرند، متفاوت است و دولت هیچ‌گونه اشراف اطلاعاتی‌ای در این حوزه ندارد.

ادامه در صفحه ۱۳

جدول ۳۰۹۰ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- سنگریزه- داستانی نوشته جک لندن- همنشین زن ۲- اجداد- انتقام‌گیرنده- غذای رقیق ۳- داروی تزریقی- خدمتگزار- دولت اشکانی به دست این قوم تأسیس شد ۴- صفت سرو- زاینده- توصیه شده ۵- نخ بافتنی- سرپرستی حضرت مریم (س) را برعهده داشت ۶- سستی و بی‌حالی- سوراخ‌کردن- باور قلبی ۷- برگزیدن نفرات حاضر توسط سرگروه‌ها برای تشکیل تیم‌های جداگانه- حسود- سنگ سبز قیمتی ۸- تکخال- گردشگری در طبیعت- کجاست ۹- ظلم- بیماری کم‌خونی- منظومه حماسی ولتر درباره هنری چهارم ۱۰- قوی جثه- مخزن آب مسافرتی- محوطه ورزشی سرپوشیده ۱۱- برگزیده و منتخب- وسیله‌ای برای اندازه‌گیری قطر اجسام ۱۲- مادر کوزت در رمان بینوایان- فرماندهان- ثروت و دارایی ۱۳- ضرباهنگ- اعزام- به برنده مسابقه داده می‌شود ۱۴- نشانه مصدر جعلی- افیون- با غذاخوردن برطرف می‌شود ۱۵- سردرد شایع و شدید- خوش رفتاری- عضوی در صورت.

عمودی:

۱- آشنا- سروری- قاب عینک ۲- نصف آجر- بلندشدن- فیلمی ساخته استیون اسپیلبرگ ۳- فیلسوف مادی یونانی- آهن‌ربا ۴- محل پرتاب موشک- تکیه‌کردن- وسیله اندازه‌گیری اختلاف‌پتانسیل ۵- هیولای ارباب حلقه‌ها- صیاد- رنج بی‌پایان! ۶- صحنه نمایش- مایعی که برای مصرف خارجی روی پوست به کار می‌رود- تازه و جدید ۷- شهری کویری در خراسان‌رضوی- داشتن مال و ثروت- جد رستم در شاهنامه ۸- خاکستر- سپردن- اشعه مجهول ۹- فاقد برندگی- کمربند مسیحیان- کامل‌کننده ۱۰- متوسل‌شدن- سمی کشنده- دیدنی فوتبال ۱۱- گله و شکایت مداوم- برتر و بالاتر- ناگزیر ۱۲- کفش راحتی سبک- تشکر فرانسوی- از افعال ربطی ۱۳- زبانی از شاخه زبان‌های سامی- گلی زیبا ۱۴- موسیقی نظامی- عیب و نقص- از محلات قدیمی شمال تهران ۱۵- دالان ورودی خانه‌های قدیمی- نشان‌دادن- شعله آتش.

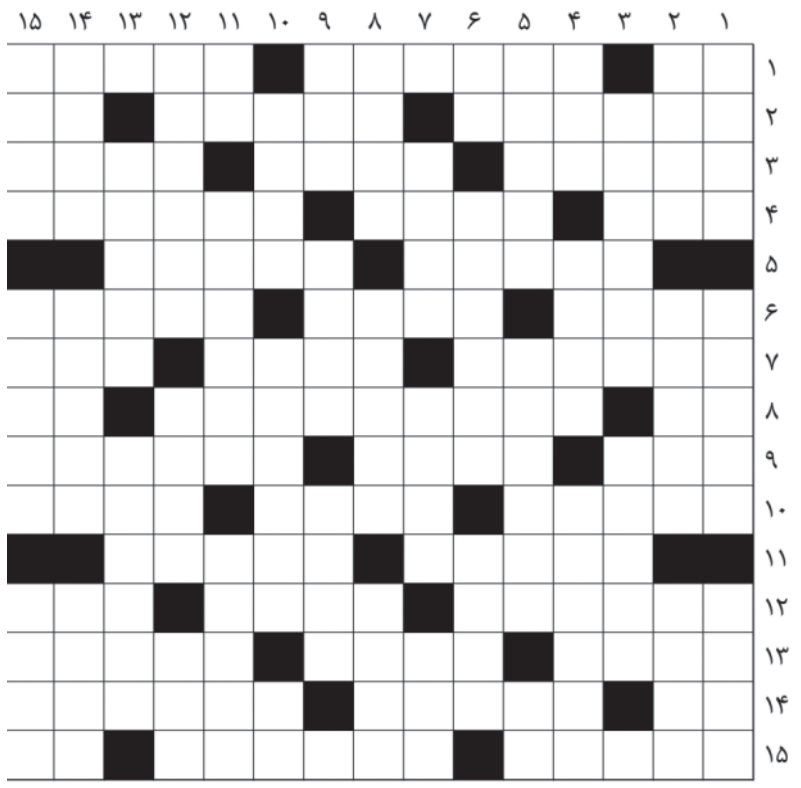

حل سودوکو سخت

۳	۸	۲	۱	۴	۵	۶	۷	۹
۷	۹	۱	۶	۳	۲	۸	۵	۴
۶	۵	۴	۸	۷	۹	۱	۳	۲
۲	۷	۵	۳	۸	۴	۹	۱	۶
۸	۳	۹	۲	۱	۶	۵	۴	۷
۴	۱	۶	۵	۹	۷	۲	۸	۳
۱	۶	۳	۷	۲	۸	۴	۹	۵
۵	۴	۷	۹	۶	۱	۳	۲	۸
۹	۲	۸	۴	۵	۳	۷	۶	۱

حل سودوکو ۲۰۸۵

۲	۵	۹	۴	۸	۱	۳	۶	۷
۱	۶	۸	۲	۷	۳	۹	۴	۵
۴	۳	۷	۶	۹	۵	۲	۱	۸
۶	۷	۲	۱	۵	۸	۴	۳	۹
۹	۸	۱	۳	۴	۶	۵	۷	۲
۳	۴	۵	۷	۲	۹	۶	۸	۱
۸	۲	۳	۵	۱	۴	۷	۹	۶
۷	۹	۶	۸	۳	۲	۱	۵	۴
۵	۱	۴	۹	۶	۷	۸	۲	۳

جدول ۳۰۸۹

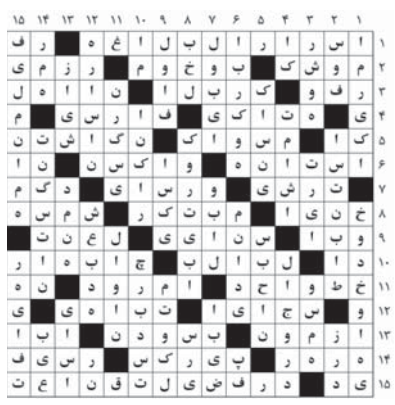

سودوکو سخت ۲۰۸۶

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	۳	۴			۲		۸	
۷					۴	۳		
		۱						
		۷		۴		۶	۳	۹
				۱				
۴	۹	۸		۷		۲		
						۸		
		۶	۹					۱
	۵		۸			۴	۶	

سودوکو ساده ۲۰۸۶

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۸	۷		۶		۱			۵
					۵			
	۱	۵		۸		۷		
	۲	۱				۹	۵	۷
	۴	۷	۳		۹	۸	۱	
۶	۸	۹				۳	۴	
		۴		۹		۶	۳	
			۷					
۹			۵		۶		۷	۸